

201.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 kwietnia 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 p. 3 prawa o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 733) zarządzam co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1. Adwokat pobiera od klienta honorarium według umowy, w braku zaś umowy — według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 3. We własnej sprawie adwokat może żądać od strony przeciwnej, obowiązanej do zwrotu kosztów, tych należności, które przypadłyby adwokatowi, działającemu w charakterze pełnomocnika.

§ 4. Umowa między adwokatem a klientem nie ma wpływu na wysokość kosztów prowadzenia sprawy, ulegających zasądzeniu od osoby, która według przepisów prawa obowiązana jest je ponieść.

§ 5. Sąd podwyższy wynagrodzenie adwokata nie więcej jednak niż o 100% w sprawach zawiłych bądź wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu adwokata, albo jeżeli adwokat prowadzi sprawę w zastępstwie więcej niż jednej osoby bądź przeciw kilku przeciwnikom.

§ 6. W sprawach, nieobjętych przepisami niniejszymi lub do których przepisy niniejsze nie dadzą się zastosować, sąd określi wynagrodzenie adwokata, mając na względzie nakład pracy i czasu, wagę sprawy i wartość przedmiotu.

§ 7. W razie nieusprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta należy się adwokatowi wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło, oraz za instancje poprzednie.

W innych przypadkach ustania pełnomocnictwa należy się adwokatowi odpowiednie wynagrodzenie za wykonane czynności.

II. SPRAWY CYWILNE.

§ 8. Podstawą wynagrodzenia w postępowaniu spornym jest wartość przedmiotu sporu, a w postępowaniu egzekucyjnym — wartość egzekwowanego roszczenia.

§ 9. Jeżeli podstawa wynagrodzenia oszacowaniu na pieniądze nie podlega, lub przepis paragrafu poprzedzającego nie wystarcza do jej określenia, sąd określi wynagrodzenie adwokata, kierując się zasadami wyrażonymi w § 6.

§ 10. W razie zmiany w toku postępowania wartości, stanowiącej o podstawie wynagrodzenia, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, począwszy od instancji następczej.

§ 11. Zasadnicze wynagrodzenie wynosi przy wartości:

1)	do 150 zł włącznie	15 zł
2)	ponad 150 zł „ 250 „ „	25 „
3)	„ 250 „ „ 500 „ „	25 „
	za pierwsze 250 zł	25 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 50 zł	5 „
4)	ponad 500 zł do 1000 zł włącznie:	
	za pierwsze 500 zł	50 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	8 „
5)	ponad 1000 zł do 5000 zł włącznie:	
	za pierwsze 1000 zł	90 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	6 „
6)	ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:	
	za pierwsze 5.000 zł	330 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	3 „
7)	ponad 10.000 zł do 50.000 zł włącznie:	
	za pierwsze 10.000 zł	480 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	20 „
8)	ponad 50.000 zł do 100.000 zł włącznie:	
	za pierwsze 50.000 zł	1280 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	10 „
9)	ponad 100.000 zł:	
	za pierwsze 100.000 zł	1780 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	5 „

Sprawy z pozwu.

§ 12. Wynagrodzenie, przewidziane w paragrafie poprzedzającym, należy się adwokatowi za ogół czynności, związanych z prowadzeniem sprawy

w pierwszej instancji, jako to: opracowanie i wnoszenie pism procesowych, udzielanie informacji, przeglądanie akt, ogół korespondencji i konferencji, obrona na rozprawie aż do wydania orzeczenia, kończącego tę instancję.

Jeżeli jednak wskutek orzeczenia instancji wyższej sprawa doszła do ponownego rozpatrywania w pierwszej instancji, adwokatowi należy się połowa wynagrodzenia zasadniczego za ponowne prowadzenie sprawy w tej instancji. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku wznowienia.

§ 13. Połowa zasadniczego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w danej instancji, lecz nie mniej niż 15 zł, należy się adwokatowi, jeżeli:

- a) sprawa zakończyła się wyrokiem zaocznym,
- b) pozwany uznał na pierwszej rozprawie roszczenia powodowe,
- c) postępowanie zostało zakończone ugodą stron na pierwszej rozprawie,
- d) sąd odrzucił pozew na pierwszej rozprawie z powodu niedopuszczalności drogi procesu cywilnego, niewłaściwości sądu, istnienia sporu sądowego o to samo roszczenie między temi samemi stronami, powągi rzezczy osądzonej, braku zdolności procesowej powoda, braku jego ustawowego zastępstwa lub upoważnienia zastępcy do prowadzenia sprawy,
- e) nie później niż na pierwszej rozprawie powód cofnął pozew lub strona zrzekła się środka odwoławczego.

§ 14. 30% zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej niż 15 zł, otrzymuje adwokat w postępowaniu nakazowym, w którym nie doszło do rozprawy oraz w postępowaniu pojednawczem (art. 392 k. p. c.).

25% zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej niż 10 zł, otrzymuje adwokat w postępowaniu upominawczem, jeżeli nie doszło do rozprawy.

Jeżeli w postępowaniu nakazowym lub upominawczem na skutek zarzutów lub sprzeciwu doszło do rozprawy, wynagrodzenie adwokata, oznaczone w ustępach poprzedzających za czynności w tem postępowaniu, będzie zaliczone na wynagrodzenie, należne za tę instancję.

§ 15. Za prowadzenie sprawy (§ 12) w trybie zażalenia należy się adwokatowi 25%, w trybie apelacji — 60%, w trybie kasacji — 75% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 16. Za prowadzenie sprawy przed sądem polubownym należy się adwokatowi wynagrodzenie jak za pierwszą instancję.

Sprawy egzekucyjne.

§ 17. Za ogół czynności w postępowaniu egzekucyjnym należy się adwokatowi, jeżeli są prowadzone w pierwszej instancji lub u komornika:

- 1) przy egzekucji toczącej się według przepisów o egzekucji z nieruchomości — 60% zasadniczego wynagrodzenia;

2) przy egzekucji przez przymusowy zarząd — 40% zasadniczego wynagrodzenia;

3) przy egzekucji innego rodzaju — 30% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 18. Za zastępstwo przy przetargu nieruchomości oraz na terminie dla załatwienia zarzutów przeciw planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji, prowadzonej według przepisów o egzekucji z nieruchomości i przez zarząd przymusowy, należy się adwokatowi wynagrodzenie osobne w wysokości 10% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 19. Za prowadzenie sprawy egzekucyjnej w trybie zażalenia należy się adwokatowi za każdą instancję 25% zasadniczego wynagrodzenia.

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowym, w postępowaniu zapobiegającym upadłości i w postępowaniu ugodowym sąd określa wynagrodzenie adwokata za czynności kuratora, syndyka, zarządcy masy upadłościowej, nadzorcy sądowego, zarządcy ugodowego, w zależności od nakładu pracy i straty czasu, w kwocie, nieprzekraczającej jednak 3.000 zł miesięcznie.

Jeżeli kilka osób pełni funkcje wymienione w poprzedzającym ustępie, każdej z nich należy się wynagrodzenie oddzielne.

Przepisu §-u 5-go niniejszego rozporządzenia nie stosuje się.

Za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucyj w imieniu masy należy się adwokatowi odrębne wynagrodzenie.

W przypadkach, gdy prawo nie przewiduje określonych terminów zarządu masą, sąd może odmówić wynagrodzenia za poszczególne miesiące, jeżeli uzna, że czas trwania zarządu był dłuższy, niż wymagały tego okoliczności sprawy.

III. SPRAWY KARNE.

§ 21. W sprawach karnych wynagrodzenie adwokata zależy od charakteru sprawy, ilości i jakości włożonej pracy i czasu oraz celowości przedsięwziętych czynności.

Najniższe wynagrodzenie, obejmujące zasadniczo ogół czynności związanych z obroną sprawy w jednej instancji, wynosi:

w postępowaniu przed sądem grodzkim . . .	15 zł
w postępowaniu przed sądem okręgowym . . .	30 „
w postępowaniu przed sądem apelacyjnym . . .	50 „
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym . . .	75 „

IV. WYDATKI.

§ 22. Adwokatowi należy się zwrot opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych i innych wydatków, które wyłożył przy wykonywaniu zlecenia.

§ 23. W razie wyjazdu do innej miejscowości, na zlecenie klienta, adwokatowi należy się prócz

zwykłych stawek wynagrodzenia, zwrot kosztów podróży oraz wynagrodzenie specjalne.

Wynagrodzenie specjalne wynosi najmniej 50 złotych za każdy rozpoczęty dzień.

V. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

§ 25. W sprawach będących w toku stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, o ile wynagrodzenie adwokata nie zostało mu już przyznane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 26. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lutego 1933 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 77).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
